

1. Створити зміст

2. Пронумерувати сторінки, починаючи з другої (має бути цифра 1)

Життєпис

З молодих років захоплювався авіабудуванням, займався у шкільному гуртку любителів авіації. 1924 року під час навчання в Саратовському індустріальному технікумі збудував свій перший планер. 1925-го вступив на машинобудівний факультет Ленінградського Політехнічного Інституту, який закінчив 1930. Є одним з основоположників радянського планеризму. Створив близько 30 типів планерів, у тому числі і серійні. У 1938–1940-их працював провідним інженером в ДКБ (дослідно-конструкторське бюро) О. С. Яковлєва, у 1940–1941 — на заводі «Червоний льотчик» над легким літаком зв'язку, у 1943–1946 — 1-й заступник головного конструктора ДКБ Яковлєва. У 1945–1946 — начальник філіалу цього ДКБ у Новосибірську. З 1946 — головний конструктор ДКБ (1952 перенесено в Київ), що було організоване на базі цієї філії, у 1967–1984 — генеральний конструктор. У післявоєнні роки під керівництвом Антонова розроблено транспортні літаки Ан-8, Ан-12, Ан-22, Ан-26, Ан-32, Ан-72, Ан-124, багатоцільові літаки Ан-2, Ан-14, Ан-28, що здатні базуватися на непідготованих смугах довжиною до 550 метрів, пасажирські літаки Ан-10, Ан-24, цільнометалеві планери А-10, А-11, А-13, А-15, мотопланер Ан-13, ракетний планер А-17, безпілотний літальний апарат і дельтаплани серії «Славутич». Під керівництвом Антонова розроблено систему автоматизованого проектування транспортних літаків, запроваджено клеєзварні з'єднання і композиційні матеріали, розвинено методи авіабудівельної економіки. Жив у Києві. Похований на Байковому кладовищі в Києві

Праці

На крыльях из дерева и полотна. — М., 1962.

Для всех и для себя. — М., 1965.

Десять раз сначала. — М., 1969.

Планеры и самолёты. — Киев, 1990 та інші.

Громадсько-політична діяльність

Депутат Верховної Ради СРСР 5—11 скликань.

У листопаді 1965 року підписав відкритий лист до ЦК КПРС (так званий лист 78-ми) з протестом проти політичних репресій щодо представників творчої інтелігенції УРСР та дискримінації української літератури

Відзнаки і нагороди

З 1967 — академік Академії наук Української РСР, з 1981 року академік Академії наук СРСР, доктор технічних наук (1960), професор (1978), заслужений діяч науки і техніки Української РСР. Нагороджений трьома орденами Леніна (12 липня 1957, 5 лютого 1966, 3 квітня 1975), орденами Жовтневої Революції (26 квітня 1971), Вітчизняної війни 1-го ступеня (2 липня 1945), Трудового Червоного Прапора (2

листопада 1944), медалями (в тому числі — медаллю «Партизану Вітчизняної війни» 1-го ступеня).

Удостоєний Золотої медалі імені А. Н. Туполєва Академії наук СРСР (1979).

Премії

Ленінська премія (1962 за літак Ан-12).

Державна премія СРСР (Сталінська премія 1952 за літак Ан-2).

Державна премія Української РСР (1976 за літак Ан-24).

Особисте життя, нащадки

Антонов Олег Костянтинович він був тричі одружений, батько чотирьох дітей, встиг стати дідусем.

Першою його дружиною була Олена Сергіївна Кочеткова, яка разом з Антоновим проектувала планери, були навіть планери її конструкції. 1936 у них народився син Ролан, який помер у віці 54 років.

З другою дружиною Єлизаветою Аветівною Шахатуні Антонов познайомився 1937 року, через рік вони одружилися. Антонов тоді почав самостійну роботу над літаком ОКА-38, Є. А. Шахатуні розраховувала міцність літаків в ДКБ Лавочкина. А з 1940 вони стали працювати разом. Під час війни створювали десантні планери, пізніше працювали в ДКБ Яковлєва. Дочка Ганна Антонова народилася 1948-го в Новосибірську. Закінчила Московський фізико-технічний інститут, кандидат технічних наук, професор кафедри вищої математики Національного авіаційного університету в Києві. Донька Ганни — Вєта закінчила факультет міжнародних відносин Київського держуніверситету, живе і працює у Франції.

Третя його дружина Ельвіра Павлівна Антонова — інженер-програміст. Їх донька Олена після МАІ працювала в ДКБ Ілюшина, син Андрій — художник-дизайнер.